

Çatlayır, xanbacı, qəmdən ürəyim,
Qavuşub lap acığımdan kürəyim!

Nola bir evdə qoyaydız qarabaş,
Verməyəydiz məni bu əbləhə, kaş!

Mən ki, damdan, bacadan baxmaz idim,
Su kimi hər tərəfə axmaz idim;

Hərzə-hərzə danışib gülməz idim,
Ər nə şey olduğunu bilməz idim;

Oturub ac komasında atamın,
Biş-düşün hazır edirdim anamın;

Bitləyirdim nənəmin baş-yaxasın,
Yamayırdım babamın çul-çuxasın;

Tez durub sübh sağardım inəyi,
Xansənəmdən diləməzdim köməyi;

Neyliyirdim bəzəyi, ya düzeyi?
Dama, divarə yapardım təzəyi!

Atam əllaf, babam dülgər idi,
Qardaşım culfa, əmim kargər idi;

Xanbibim falçı, nənəm bağ toxuyan,
Bizdə, haşa, yox idi bir oxuyan!

Evimizdə var idi hər nə desən:
Qatıq, ayran ilə qaymaq, nə yesən!

Nə bilirdik nə zəhirmardı kitab?
Biz olan evdə haçan vardı kitab?

Büsbütün gül kimi insanlarıdıq,
Nə müəllim və nə dərs anlarıdıq;

Dəftərin andıra qalmış sözünü
Eşidib, görməmiş idik üzünü.

Boylə bir tərbiyəli evdə müdam
Bəslədiz mən kimi bir sərvə-xüram!

Vay o gündən ki, məni ad elədik,
Elə bildiz də ki, dilşad elədik;

Mən də sandım ki, dönüb bəxtəvərə, -
Gedirəm bir nəfər insanə ərə!

Nə bilim boylə də insan varmış,
Şekli-insanda da heyvan varmış?!

Ər oxurmuş da, yazarmış da, atam!
Ər deyil, möhlik azarmış da, atam!

Ər deyil, şair imiş xanəxərab!
Fikri yazmaq, oxumaq, şügli kitab...

Saldız axırda yaman halə məni,
Ərə verdiz də bu qəffalə məni.

Gah yazır, gah oxuyur, gah danışır,
Gündə bir hərzə kitabnan tanışır;

Gah gedir fikrə, bərəldir gözünü,
Məhv olur oylə ki, bilmir özünü;

Sübh olunca gecələr darğa kimi
Yatmayır, qır-qır edir qarğa kimi;

Gah da bir yatsa da vətəndə əgər,
Çəkməyir yuxladığı bir o qədər,

Qəflətən bir də görürsən ki, durur,
Yandırır lampanı çıplaq oturur;

Başlayır yatdığı yerdə təzədən
Oxuyub yazmağa bir də təzədən.

Belə od olmaz, atam, boylə alo!
Od deyil, yanğı deyil, lovdur, lo!..

Gah görürsən ki, miz üstə yığılır,
Baxıram halına qəlbim sıxılır;

Bir qarandaş, bir-iki parə kağız,
O qədər çəkmir – olur qarə kağız.

Xeyrini, şərrini qanmır bu kişi!

Yorulub bircə usanmır bu kişi!

Bizim evdə baxasan hər tərəfə -
Taxçaya, boxçaya, ya kim, irəfə -

Görəcəksən bütün işqabda kağız,
Kasada, nimçədə, boşqabda kağız;

Yığılıb dağ kimi hər yanda kitab,
Evdə, dəhlizdə, hər yanda kitab...

Deyirəm, ay kişi, gəl bir özünə,
Bu nə işdir, a gül olsun gözünə!

Bu əməl etdi səni xanəxərab,
Pulların döndü bütün oldu kitab.

Oxuduqca gözünün qarəsini
Aparır, tap başının çarəsini!

Pul gedir, tabü təvanın da gedir,
Üstəlik bir quru canın da gedir.

Kəsbü karından əlin çıxdı, usan!
Ər olan yerdə görüm yox olasan!